ANUL III.—No. 603 EDIŢIA ANTĔIA LUNI şi MARŢI 27—28 AUGUST 1890

Numěrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucuresci** la casa Administraţiei
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în ţară 30 lei; în streinĕtate 50
Şĕse lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereşti, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA: Strada Nouă, 10**

Bucuresci 27 August

Carol Postăvarul

Articolul de fond al ziarului *Bucarest* din 22 August dă lectorilor seĭ rezumatul unor conversaţiuni, ce amicul şi confratele meŭ C. G. Costa-Foru a avut cu D. Colonel Alcaz şi cu actualul Ministru de rezbel, privitoare la predarea de către fabrica Alcaz a uneĭ cantităţĭ de postav pentru armată, postav refuzat de comisiune ca fiind de o rea calitate.

Voiŭ lăsa la o parte lămuririle ce D. Colonel Alcaz a dat directorului ziaruluĭ *Bucarest*, pentru a mě opri la conversaţiunea între D. C. G. Costa-Foru şi Generalul Vlădescu.

Este maĭ ales o parte asupra căreĭ voesc a atrage deosebita atenţiune a lectorilor meĭ.

Mě grăbesc a declara în treacět că Ministrul de rezbel era în dreptul sěŭ de a refuza postavul pe care comisiunea de experţĭ 'l găsise defectuos, şi orĭ-ce om imparţial nu poate de cât să aprobe purtarea Generaluluĭ Vlădescu în această chestiune.

Dar unde conversaţiunea devine un mic cap de operă, este momentul când D. C. G. Costa-Foru, cu o naivitate plină de spirit şi pot zice de drăcie, pune Generaluluĭ Vlădescu, actualul Ministru de rezbel, următoarea întrebare:

Cuĭ aparţine fabrica de la Azuga pe care voeştĭ a o proteja, şi pe care o lăuzĭ aşa de mult?

Voiŭ traduce cu fidelitate rěspunsul Generaluluĭ Vlădescu, actualul Ministru de rezbel:

Ştiŭ la cine facĭ aluziune. Nu! Această fabrică nu aparţine, cum se pretinde, Majestăţeĭ Sale. Ea este proprietatea unor particularĭ, carĭ, te pot asigura, sunt bunĭ românĭ. Am ţinut să o ştiŭ, **când Regele mi-a vorbit de acea fabrică,** *căcĭ nu aş fi voit, pentru nimic în lume, nicĭ pentru Majestatea Sa nicĭ pentru mine, să se poată spune că am acordat aceşteĭ fabricĭ vre-o furnitură din spirit de linguşire saŭ de servilism către Regele.—Majestatea Sa m'a asigurat că nu maĭ are nicĭ o relaţiune de interese cu fabrica de la Azuga.—* **Adevěrat este că, pentru instalaţiunea sa, Regele a avansat o parte din fondurĭ;** *dar de atuncĭ Majestatea Sa* **mi-a afirmat** *că a retras acele fondurĭ, şi că nu maĭ are nicĭ un interes bănesc în afacerile fabriceĭ de postav de la Azuga.*

Mulţumirile mele şi eterna mea recunoştinţă amiculuĭ meŭ C. G. Costa-Foru pentru publicarea acestuĭ rěspuns eşit din gura actualuluĭ dinastic Generalul Vlădescu!

In adevěr ar fi comis un act neertat de egoism păstrând pentru Domnia sa acest juvaer.

Aşa dar, actualul Ministru de rezbel a voit să dea fabriceĭ de la Azuga o furnitură de postav, dar înainte, a spovăduit pe Carol I, pentru a se încredinţa dacă **Carol Postăvarul** maĭ are ceva capitalurĭ în exploatarea fabriceĭ.

Postăvarul Incoronat a mărturisit Consilieruluĭ Sěŭ de la rezbel că, pentru instalaţiunea fabriceĭ, a avansat o parte din fondurĭ, dar s'a jurat pe onoare că a retras acele fondurĭ, şi că nu maĭ are nicĭ un interes bănesc în afacerile aceşteĭ fabricĭ.

Acuma Ministrul de rezbel îşĭ are conştiinţa liniştită, el este convins că fabrica de la Azuga este *proprietatea unor particularĭ carĭ sunt bunĭ Românĭ.*

Fabrica de la Azuga va obţine de sigur o furnitură de postav.

In faţa uneĭ asemenea mărturisirĭ a Generaluluĭ Vlădescu, am tot dreptul a mě întreba dacă directorul ziaruluĭ *Bucarest*, în mijlocul conversaţiuneĭ sale, nu a ipnotizat pe Ministrul de rezbel pentru a'ĭ zmulge acest rěspuns.

Cum aĭ crezut, D-le General, că **Carol Postăvarul** era să'ţĭ facă o sinceră spovedanie, şi să'ţĭ mărturisească că El este principalul acţionar al fabriceĭ de la Azuga?

Naiv maĭ eştĭ! — Carol e neguţător, dar nu'ĭ place ca Miniştriĭ Sěĭ să'şĭ vâre nasul în negustoriile Luĭ.

Eŭ îţĭ declar că Majestatea Sa Regele este principalul acţionar al fabriceĭ de la Azuga.

Pe mine nu mě crezĭ;

Pe **Carol Postăvarul** îl crezĭ;

Să'ţĭ fie de bine, D-le General!

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

BELGRAD, 25 August.—Preşedintele consiliuluĭ general Gruici şi ministrul Jossimovicĭ aŭ fost invitaţĭ de guvernul ungar la inaugurarea lucrărilor de la Porţile de Fer.

ATENA, 25 August.—Nicĭ o nouă ştire n'a venit de la Salonic; spiritele sunt foarte surexcitate.—S'a organizat marĭ subscripţiĭ.

Se anunţă că escadra engleză şi italiană aŭ plecat la Salonic.

PARIS, 25 August.—Lord Salisbury a sosit cu familia.

In explosia de dinamită ce a fost la Rochelle 8 persoane aŭ murit şi 3 aŭ fost grav rănite.

Duelul dintre D-niĭ Rochefort şi Thiébaut a fost azĭ-dimineaţă la Laclinge frontiera Olandeĭ.— D. Thiebaut a primit treĭ rănĭ uşoare.

LISABONA, 25 August.—S'a organizat turburărĭ de către adversariĭ convenţiuneĭ anglo-portugeze carĭ sunt nemulţumiţĭ de clauza prin care se interzice Portugalieĭ orĭ-ce cedare de teritoriŭ fără consimţimêntul Anglieĭ; consiliul de miniştri s'a întrunit şi deliberează.

FRANCFORT, 26 August.—Principele şi Princesa de Bismarck aŭ plecat aseară la Varzin.

PARIS, 26 August.—In urma unuĭ articol publicat de *Gil Blas* în care D. Mermeix autorul *Culiselor bulangismuluĭ*, e tratat de scriitor de murdăriĭ, un duel a avut loc între D. Mermeix şi D. Labruyère. D. Labruyère a fost uşor rănit la braţ.

St. PETERSBOURG, 26 August.—Ţarul a primit vinurĭ în audienţă pe D. Hitrovo.

CHOLERA

MADRID, 26 August. — *A fost erĭ în provinciile Albacete, Alicante, Badajoz, Tanagone, Tolede şi Valencia 115 cazurĭ de holeră şi 60 de morţĭ.*

Tineriĭ carĭ aŭ aruncat cu pietre în vagonul D-luĭ Canovas, aŭ fost arestaţĭ.

Inundaţiile

Austria

VIENA, 25 August.—Serviciul călătorilor pe Dunăre este oprit între Viena şi Presburg; serviciul pentru mărfurĭ este oprit între Ratisbonne şi Goenyoe. Apele fluviuluĭ continuă a creşte, dar nu prezintă nicĭ un pericol serios pentru Viena.

45,000 de persoane aŭ suferit pagube din cauza inundărilor de la Praga. Apele rîuluĭ „Moldaŭ" aŭ scăzut cu 2 m. 50; nu maĭ e nicĭ un pericol; comisiunile de inundare aŭ fost desfiinţate dar cele pentru ajutoare tot maĭ funcţionează.

Apa creşte potop necontenit în Dunărea cea mare şi în canal. De la depozitul cel mare două magazine aŭ fost rupte de apă. Localităţile sunt inundate.

De azĭ dimineaţă Dunărea a început să scadă.

Fiind că câmpul de curse din Prater a fost inundat astă noapte, cursele de toamnă s'aŭ amânat.

Ziarul oficial publică o ordonanţă imperială prin care se deschide un credit de 2 milioane florinĭ pentru a face faţă trebuinţelor urgente ocazionate de inundările din Boemia, din Austria de sus şi de jos, din Silesia şi din Vorarberg.

KREMPS, 25 August. — Campul şi Taja s'aŭ revĕrsat, făcĕnd marĭ pustiirĭ. Zwettl este ameninţat, Schwarzenau e inundat deja.

PRAGA, 25 August.—Apa scade.

TESCHEN, 25 August.—Elba a crescut din noŭ cu un metru. Situaţiunea este îngrozitoare.

POJUN, 25 August.—Dunărea creşte continuŭ. Schela din mijloc de la clădirea poduluĭ stă să cază.

Germania

DORNBIRN, 25 August.—Rinul continuă a revĕrsa o parte din apele sale în sesul Hohenems formându-se un mare lac;—zăgazul care a fost rupt a început să se repare; lucrările vor ţine treĭ sĕptămânĭ. La Lustenaŭ şi Fussach situaţiunea este foarte tristă.

DRESDE, 25 August.— Elba creşce continuŭ.

Apa ameninţă tot maĭ mult. Valurile Elbeĭ fac maĭ multe lacurĭ. La Bodenbach s'aŭ spart zece luntri şi cincĭ-spre zece oamenĭ de pe ele s'aŭ înecat.

La Ploeştĭ

In seara de 23 curent, a căzut asupra oraşuluĭ Ploeştĭ o ploaie torenţială, care a adus cu ea pagube însemnate asupra orăşenilor.

Apa Dâmbu, încă de la 1854 nu s'a pomenit a ieşi cu atâta furie din Albia eĭ; cauzând ast-fel o inundaţie complectă asupra uneĭ bune părţĭ a oraşuluĭ, ast-fel că a doua-zi încă pe la orele 11 de dimineaţă apa stagna pe strade, prin curţĭ şi chiar abatoriul de vite încă la această oră era cu desĕvîrşire inundat.

In stradele Mihaiŭ-Bravu, Mateiŭ-Basarab, Sfinţiĭ Apostolĭ, apa a intrat în curţile oamenilor înecând cu desăvîrşire tot ce găsea în cale'ĭ precum: pasĕrĭ, porcĭ, etc., apa se găsea la nivelul ferestrelor.

Locuitoriĭ Dumitru Raicu, Nicolae Ivan, Ion Niţă Ilie, Christea Ioan, Ispas Ioan şi Stanciu Gheorghe după strada Mateiŭ-Basarab, aŭ suferit pagube însemnate, fiind încă până a doua zi sechestraţĭ în casă neputĕnd eşi din cauza apeĭ celeĭ marĭ care 'ĭ conjura.

In Tabacĭ apa a luat cu dânsa peste 200 bucăţĭ de pieĭ tăbăcite.

Din rĕzboiul naţionalităţilor

III

In al doilea articol al nostru am spus că, dacă germaniĭ n'ar căuta de cât să'şĭ apere naţionalitatea lor acolo unde e subjugată şi nu de a germaniza şi a se întări pe socoteala altora, noĭ n'am avea absolut nimic de zis fiind că aşa credem că e şi drept. Dar, după cum am arĕtat în scurt, eĭ nu numaĭ că nu se mulţumesc cu atâta, ci trec cu o mare îndrăzneală aceste limite şi întrebuinţează pentru scopul lor arme, ce numaĭ demne nu pot fi pentru un popor de talia celuĭ german şi care se laudă cu un liberalism şi o toleranţă fără pereche. Aceleaşĭ arme de împilare şi de prigonire ce germaniĭ întrebuinţează, acasă la eĭ, pentru descompunerea naţionalităţilor streine, se plâng dênşiĭ că's arme ruşinoase, nedemne, necinstite din momentul ce un alt popor le întrebuinţează contra nemţilor. In ochiĭ lor este o crimă ce merită spânzurătoarea când poloniĭ maĭ visează o Polonie liberă, când Cehiĭ luptă pentru o Bohemie care să fie *numaĭ a lor*, când Italieniĭ se manifestează strigând: *Viva Triento-Trieste*; pe când literatura lor e plină de speranţe şi de încredere că ora desrobireĭ va suna odată şi pentru nemţiĭ din Finlanda şi ţĕrile baltice şi de mustrărĭ pentru bărbaţiĭ de Stat germanĭ carĭ aŭ sacrificat pe germaniĭ din Banat şi aŭ uitat pe ceĭ din Transilvania.

Intr'o broşură intitulată: *Vergessene deutsche Brüder*, citim următoarele despre Saxoniĭ din Transilvania:

„Surprinşĭ de voinţa lor bărbătească trebue să fie aceĭ politicianĭ care *renunţă* la fraţiĭ noştri. De şapte veacurĭ trăieşte această *avant-gardă* a cultureĭ germane pe câmpul de rezboiŭ spre Orient, *despărţită de mama patrie*. Eĭ aŭ avut de suportat cele maĭ marĭ furtunĭ, invasiunĭ de mongolĭ, tătarĭ, turcĭ, rezbele interioare *cu cele-l'alte naţiunĭ* ale ţĕreĭ şi cu cavalerĭ usurpatorĭ. Nestrămutaţĭ aŭ rĕmas până în ziua de azĭ când şovinismul maghiar caută să sape naţionalitatea lor."

Ne prindem că dacă ar trăsni Polonilor de pildă saŭ chiar Kamarunienilor să scrie aşa ce-va, cu modificările cuvenite, aceia scriere va fi îndată confiscată în Germania şi autorul eĭ pus la carantină. Că toate amintirile a altor popoare despre eroiĭ lor naţionalĭ sunt ironizate când nu le vine nemţilor la socoteală, că opintirele tuturor neamurilor subjugate de nemţĭ sunt ridicularizate, că scrierile lor sunt tratate ca pamflete obraznice şi pretenţioase, că cuvêntările de ocazie în favoarea naţiunilor asuprite şi ciuntite n'aŭ alt nume de cât de „tirade", cine, urmărind presa şi literatura politică germană, o poate contesta?

Cititoriĭ noştri cunosc deja satisfacţia morală cu care autorul broşureĭ: *Germaniĭ, pionerĭ aĭ cultureĭ în Banat* constată germanizarea satelor româneştĭ, sêrbeştĭ şi ungureştĭ. Eĭ bine, ceia-ce e aicĭ în ochiĭ nemţilor, just, drept şi bine e în alt loc, când e vorba de fortificarea unuĭ alt neam pe socoteala lor, neruşinat şi pretenţios. Iată cum se plânge o foaie germană de cehizarea unor sate nemţeştĭ, cu toate că cehiĭ n'aŭ făcut cu nemţiĭ de cât tocmaĭ ceia-ce aŭ făcut aceştĭ din urmă în Banat cu româniĭ şi sêrbiĭ.

„Este un fenomen cu totul curios că de vr'o patru-zecĭ de anĭ încoace o mulţime de cehĭ părăsesc ţinuturile lor din Bohemia şi Moravia şi se stabilesc în satele şi oraşele pur nemţeştĭ ale acestor două ţĕrĭ. Intâiŭ şi 'ntâiŭ eraŭ numaĭ servitorĭ cehĭ ce veneaŭ de 'şĭ căutaŭ hrana zilnică la ţĕraniĭ şi la familiile burghezeştĭ germane; fiind foarte harnicĭ şi mulţumindu-se cu un salariŭ maĭ mic eraŭ primiţĭ cu plăcere. Curând după aceea începuse a fi preferaţĭ şi de fabricanţĭ fiind că lucraŭ maĭ eftin. Pe de altă parte eraŭ ocupaţĭ în minele de cărbunĭ din Bohemia şi Moravia numaĭ lucrătorĭ cehĭ. In decurs de câte-va deceniĭ, limba cehă făcu aşa de mare progres în aceste două ţĕrĭ, că peste o sută de localităţĭ nemţeştĭ fură complect cehizate şi altele multe se treziră de o dată cu însemnate minorităţĭ de cehĭ. De vr'o douĕzecĭ de anĭ încoace acestora le e prea strimtă Bohemia. Miĭ de cehĭ merg de se stabilesc în localităţĭ curat germane, maĭ cu seamă în Austria de jos, se întăresc acolo şi apar apoĭ pe scenă cu acea *obrăznicie* şi *neruşinare* pe care politica de împăciuire a Comteluĭ Taafe le-a deşteptat în inimele tutulor popoarelor slave din Austria."

Maĭ e oare trebuinţă de comentariĭ şi de aprecierĭ personale acolo unde propria lor literatură şi ziaristică contemporană dovedeşte atâta neonestitate în lupta pentru conservarea germanizmuluĭ în streinĕtate? Dar să trecem maĭ departe.

Când nemţiĭ din Transilvania şi Banat vor să înfiereze pe ungurĭ, eĭ se prefac a face cauză comună cu româniĭ, iar când vroiesc să surpe drepturile acestor din urmă, atuncĭ se unesc saŭ maĭ bine *vor* să se unească cu ceĭ dintâiŭ. Aşa, în broşura citată: *„Vergessene deutsche Brüder"* autorul vorbind de dările ce saxoniĭ şi româniĭ aŭ de plătit în profitul Kulturegiletuluĭ, zice: „...Aceasta însemnează că nemţiĭ şi româniĭ trebue să'şĭ facă singurĭ crucea pe care se restignesc naţionalitatea lor". In altă parte acelaş autor scrie: „Este o mare prostie din partea ungurilor că vroiesc să distrugă neamul saxon; dacă această operă ar reuşi, apoĭ nu dênşiĭ ar putea trage foloase dintr'ênsa ci numaĭ româniĭ, neîmpăcaţiĭ lor duşmanĭ. Insă grandomania ce e împerechiată cu gelozia contra uneĭ culturĭ maĭ mature, procedează pururea sinucizător".

Vrea să zică, autorul recunoaşte indirect drepturile incontestabile ale Românilor din Transilvania şi arătând ungurilor unde e primejdia, îĭ sfătueşte să se unească maĭ dihaĭ cu Saxoniĭ spre nimicirea Românismuluĭ. Arme necinstite, politică necinstită!

Până când germaniĭ nu vor urma preceptul religiuneĭ dragosteĭ din articolul nostru precedent, eĭ nu vor găsi aprobarea a nicĭ unuĭ om cult şi chipul în care eĭ se furişează tiptil în cetatea altor neamurĭ, maĭ întâiŭ pe calea economică, cumpărându-le pământul, silind pe locuitoriĭ autochtonĭ să'nveţe apoĭ nemţeşte şi dându'ĭ în cele din urmă afară şi din comună, germanizând tot ce le vine în cale, acest chip zicem de a'şĭ fortifica

naţionalitatea, va fi în tot-d'a-una înfierat ca necinstit, nedemn şi ruşinos.

*
* *

După cele spuse până acuma despre mijloacele de carĭ uzează nemţiĭ pentru conservarea şi întărirea naţionalităţeĭ lor în strĕinătate, şi cum osîndesc dînşiĭ pe cele-l'alte popoare ce intrebuinţează aceleaşĭ mijloace cu scopurĭ identice, este, credem, clar ca ziua că noĭ trebue să fim cu mare băgare de seamă ca să nu ne maĭ ciocnim cultural şi în ţară la noĭ, aducêndu-ĭ ca coloniştĭ. Nu putem alt-fel şi în fie-care articol al nostru revenim asupra neertateĭ greşelĭ, după noĭ, ce este poate în ajun de a se comite. Mărturisim că nu cunoaştem nimic oficios despre o colonizare a Dobrogeĭ cu nemţĭ şi poate chiar larma dată de ziaristică n'ar fi la locul eĭ; noĭ preferim însă higiena înaintea medicamentelor. De cât să alergăm pe urmă după doctorĭ maĭ bine prevenim de pe acum boala. Numaĭ un stat mare, puternic şi consolidat poate să'şĭ permiţă luxul de a avea în mijlocul sĕŭ coloniştĭ strĕinĭ, în deosebĭ coloniştĭ germanĭ neasimilaţĭ; pe de altă parte îĭ dă şi mâna a întrebuinţa toate mijloacele pentru desnaţionalizarea lor fără a avea frică de intervenirĭ „prieteneştĭ“ diplomatice şi de ţipete de prigonire prin presă şi literatură? Pentru un popor mic şi tînĕr, politiceşte încă crud, cultural în urma nemţilor, coloniĭ germane nu sunt de cât nişte microbĭ de descompunere aĭ proprieĭ sale naţionalităţĭ.

Când de pe tron, de pe tribună şi amvon se strigă nemţilor din toate ţĕrile lumeĭ: *„Haltet fest an eurem Deutschthum, an eurer deutschen Sprache, a eurer deutschen Gesinnimg!“* apoĭ nu e de cât firesc ca Germaniĭ să opue cea maĭ mare rezistenţă unuĭ proces de asimilare la care ar fi supuşi în ţĕrile respective. Şi ne e permis noué, sub atarĭ împrejurărĭ, a maĭ aduce în ţară coloniştĭ germanĭ?

N'avem noĭ oare de rezolvat una din cele maĭ arzătoare, maĭ grele şi maĭ naţionale probleme, chestia atâtor naţionalităţĭ streine de la noĭ?

Cer-Negură.

H. M. STANLEY

49

INTUNECIMELE AFRICEI

Isvoarele Niluluĭ.— Munţiĭ Luneĭ

Călugĕrul Jerôme scria în secolul XVII... Când se vor descoperi sursele Niluluĭ şi ale rîurilor carĭ se revarsă în el, nu va fi greŭ de a se rezolvi chestiunea origineĭ sale — chestiune care a preocupat atâta pe autoriĭ vechĭ şi modernĭ, fiind că căutaŭ în creerul lor ceea-ce nu era.

Ceea-ce geografiĭ de pe vremea luĭ Omer fixaseră pe hărţile lor, cartografiĭ noĭ aŭ şters, şi aceştia aŭ fost ştersĭ de alţiĭ.

In zadar exploratoriĭ asudară sub soarele tropicelor, îndurară oboselĭ şi lipsurĭ de tot felul; în zadar, cercară să dea o formă durabilă descoperirilor lor.

In 1875 descoperi un golf la extremitatea nord-estică a laculuĭ Victoria. O insulă mare şi muntoasă, întinsă şi bogată ca să poată hrăni 20,000 oamenĭ, ocupă aproape toată întinderea acestuĭ golf. Golful a fost şters, marea insulă pusă nu ştiŭ unde, strîmtorile pitoreştĭ nu maĭ există, şi ca să le refacă o stare civilă, va trebuĭ ca un viitor călĕtor să le pună acolo unde le pusesem eŭ în 1875.

Ştiŭ ceea-ce ceĭ vechĭ credeaŭ despre sursele Niluluĭ.

Cea maĭ bună descriere e aceia a luĭ Cheab-ed-Din, geograf arab care trăia pe la începutul secoluluĭ XV.

„Insula de Maghreb (Africa) e situată în mijlocul mărilor, care o scaldă de toate părţile. Se mărgineşte la est cu marea de Kulţum (Marea Roşie), la sud şi la vest cu Oceanul, a căruĭ marginĭ şi întindere numaĭ Dumnezeŭ le cunoaşte; la nord, cu marea Karţ, de unde veniră Francezii şi debarcaseră pe coastele siriane.

In mijlocul insuleĭ Mogreb se află posturile pe care le străbat negriĭ, şi carĭ despart ţara negrilor de ţara Buberilor. In această insulă e sursa mareluĭ fluviŭ, fără seamăn în lume. El descinde din Muntele Luneĭ, aşezat dincolo de Equator. Maĭ multe rîurĭ isvorăsc din acest munte şi se adun într'un mare lac. Din acest lac iese Nilul, cel maĭ mare şi maĭ frumos din toate fluviurile lumeĭ. Nilul taie orizontal Equatorul, străbate Abisinia, ţara Ku-ku, vine apoĭ la Siena, împarte în două Egiptul în toată lungimea sa şi se revarsă în mare între Tunis şi Damieta.

Abdul Hasan Ali ibn el-Husein ibn Ali el-Masudĭ, născut la Bagdad şi care a murit în Egipt la anul 995, după numeroase călătoriĭ, scrie:

„Am vĕzut într'o carte de geografie o hartă a Niluluĭ, din care se vede că acest fluviŭ isvorăşte din muntele Luneĭ (Djebel Kumr). Apele ies din zece izvoare şi curg în două lacurĭ, care se aseamănă cu lacul Bossoru.“

Iată o altă descriere scoasă din geografia luĭ Hams-ed-Din Abu Abd Allah Mohamed ed Dimahghé (născut la 1256, mort la 1336).

„Invĕţaţiĭ zic că rîul egiptian numit Nil e rîul Nubieĭ. Ivoarele sale sunt în munţiĭ Luneĭ care despart ţĕrile locuite ale Equatoruluĭ de ţĕrile necunoscute de la miază-zi. Cele zece rîurĭ carĭ izvorăsc din aceste fontânĭ, curg cu repeziciune între copaciĭ marĭ şi pe nisipurĭ compacte, în zece văĭ; ele se revarsă în două marĭ lacurĭ.

In unele locuiesc negri sudanezĭ, a căror natură se deosibeşte puţin de a dobitoacelor. Sfîşie pe ceĭ care 'ĭ atacă. Acela care surprinde pe un altul din alt trib îl omoară şi'l mănâncă ca pe cel maĭ bun vînat.

Poziţiunea acestor locurĭ e la 50-60° longitudine, şi la 6°-70 latitudine, la sudul Equatoruluĭ. Lacul oriental poartă numele de *kuku* şi de *Tamines-Sudan*; cel de pe partea cea-l'altă poartă numele de *Damadin* şi *Goldguir*.

(Va urma).

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, pentru a putea reduce cu 25% preţul publicaţunilor a renunţat cu desĕvârşire la serviciul agenţilor de publicitate, şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie Str. Nouă, No. 10.

Informaţiuni

Ziarele austriace ne aduc ştirĭ înspăimântătoare despre nenorocirile cauzate prin inundaţiĭ. La Praga, de pildă, apele rîuluĭ Moldaŭ *aŭ distrus podul istoric ce se numea* Carlsbrücke.

Acest pod era zidit la 1,342 şi fusese de multe orĭ reparat. El a jucat un rol însemnat în maĭ multe rezboae. Pe dênsul se afla şi statua făcĕtoare de minunĭ a Sfântuluĭ Nepomuc, *patronul Bohemieĭ. Statua a căzut împreună cu podul şi s'a sfărâmat în valurile spumegânde ale rîuluĭ.*

Aŭ perit şi oamenĭ în această catastrofă.

Un pluton de pontonierĭ carĭ se suise pe un ponton spre a scăpa şcoala de nataţiune, ameninţată de apă, a fost aruncat în rîŭ, 19 soldaţĭ s'aŭ înecat.

Cele două părţĭ ale oraşuluĭ Praga, sunt fără comunicaţie una cu alta.

O panică grozavă a coprins populaţiunea.

Si din alte locurĭ sosesc ştirĭ întristătoare despre inundaţiĭ. Dunărea şi afluenţiĭ eĭ cresc mereŭ.

Ni se scrie din gara Râmnicu-Sărat că lipsa de vagoane este colosal simţită. Din această pricină o mulţime de sacĭ încărcaţĭ cu diferite cereale sunt prada tuturor intemperiilor şi a stricăciunilor. In noaptea de 23 spre 24 August căzênd o ploaie torenţială şi saciĭ nefiind înveliţĭ cu muşamale, s'aŭ udat aşa de mult, în cât curgea apa printre eĭ şiroae.

Ce o fi prin gările cele-l'alte, D-zeŭ ştie.

Bucuraţi-vĕ Domnilor de la guvern.

Preţul cerealelor pe piaţa Brăileĭ staŭ ast-fel:

Napiĭ (navete) 51 lbr. 16 leĭ;

Grîŭ 57 lbr. 11,15,—58 1/2 lbr. 12,35;—61 lbr. 12,90.

Secara 54 lbr. 8,55.

Orz 51 lbr. 756.

Porumb roşu 61 1/2 lbr. 7,80.

Din Focşanĭ aflăm că gentila D-ra Efcaria Zalariu Boteanu, s'a logodit cu D. sub-locotenent G. Bene, din dorobanţĭ.

Felicitările noastre.

Următoarele câştigurĭ din loteria *Bonurile expoziţieĭ* din Paris n'aŭ fost reclamate de nimenĭ până azĭ: No. **274,113; 491,197; 578,761; fie care câte 100,000 leĭ**, No. 904,494 10,000 leĭ iar Numerile 58,689, 434,724, 649,764, 910,070, 252,709, 715.422, 954,350, 267,452, 505,962, 810,376 1,041,099, 526,585, 827,235; 1,106,791, 308,411, 1,179,104, 355,827, 605,920. Câte 1000 leĭ.

Aceĭ carĭ aŭ fost la Paris să'şĭ caute buzunarele.

Ştirĭ Telegrafice

BELGRAD, 25 August.—Regele va pleca la 8 Septembre la manevrele de cavalerie ce se fac la Tschupria; la 10 Septembre Curtea se va stabili la Belgrad; Regele Milan va pleca la 12 pe când Regele Alexandru va merge în lagăr.

BUDAPESTA, 25 August.—Miniştriĭ ungurĭ Comtele Szapary şi Baross precum şi ministrul austriac marchiz de Bacquehem vor asista la inaugurarea lucrărilor de la Porţile de fer.

WASHINGTON, 25 August.—Guatemala şi San-Salvador aŭ făcut cunoscut într'un mod oficial încheerea păceĭ; trupele lor aŭ început să fie demobilizate.

CUTIA CU SCRISORI

Domnule Redactor,

Sub-semnaţiĭ studenţĭ din Bucureştĭ carĭ am fost faţă la funerariele regretatuluĭ poet Alexandri; vĕ rugăm prea mult să bine-voiţĭ a arĕta prin publicitate că D. Ghibănescu nu a fost autorizat a vorbi în numele nostru şi al colegilor noştri la acea ceremonie, cum a făcut, şi chiar acel dintre noĭ însărcinat a ţine o mică cuvêntare, a renunţat a maĭ vorbi, pentru respectul cuvenit ceremonieĭ, ca să nu se maĭ deschidă atuncĭ discuţiĭ regretabile.

Steride, Mendonide, Eraclide, Vicol, C. Drăghicĭ, Iernicĭ, Baroncea şi Bogza.

LA ROSIÈRE

TUNELUL

NUVELA

Care din Paris n'a cunoscut pe bătrânul marchiz De la Roche-Tremblat, poreclit şi la Vieille-Roche. Marchizul era ultimul vlăstar al frumoaseĭ aristocraţiĭ franceze care nu maĭ trăeşte acum de cât în romanele luĭ Jules Sandeau şi Octave Feuillet. Avea maniera în adevĕr de om de neam mare. Maĭ ales chipul cu care saluta era caracteristic.

D. de la Roche-Tremblot se bucura de o legitimă consideraţie — zic legitimă, fără nicĭ o ironie. Şi când îl vedeaĭ cu vre o femeie, apoĭ femeia aceia nu putea fi de cât o nepoată orĭ o epitropisită. I se întâmplase chiar, ca să înlăture maĭ bine bănuelile, să aducă în castel două fete între şase-spre-zece şi opt-spre-zece anĭ. Ar fi trebuit să fiĭ nu ştiŭ cum ca să ghiceştĭ că şcoala din care eşeaŭ porumbiţele astea era îngrijită de o femeie pe care justiţia o osândise de treĭ orĭ pentru amăgire de fete minore.

Să reviŭ la baronul.

Numaĭ ce'l auziaĭ:

— Pentru ce aşĭ renunţa eŭ la singurile, la ultimele mele plăcerĭ? Nu fac rĕŭ nimĕruĭ, din potrivă. Nepoatele acestea, a căror soartă vĕ preocupă, ar fi osândite la cea maĭ înjositoare prostituţie, dacă n'aşĭ fi eŭ. Roşcata aceia, pe care aĭ vĕzut'o aicĭ, acum treĭ anĭ, a plecat în Anglia, şi îmĭ scrie că se mărită cu un lord „autentic.“

Eŭ nu urmez în toate celea de vechia deviză a familieĭ „Roche-Tremblat“. “Nu greşi, ţine capul sus.“

*
* *

Deviza aceasta o repeta mereŭ marchizul şi o comenta vorbind într'o seară în vagon cu două tinere măritate, care se mutaseră prin apropiere de cinstitul „Roche-Fremblat. Lăudă localitatea, în care, slavă Domnuluĭ, corupţia pariziană nu pătrunsese încă. Tocmaĭ eraŭ să treacă sub un tunel care precedează cu două chilometri staţiunea unde călĕtoriĭ noştri trebuiaŭ să descindă.

In faţa marchizuluĭ sta o fată pe care o recomandase de nepoata luĭ şi care venise să petreacă cât-va timp la castel.

Atuncĭ... aci lăsăm cuvêntul marchizuluĭ, povestindu-ne el însuşĭ istoria sa.

Treceam iar sub tunel odată şi eram însoţit de o nepoată a mea. Era întuneric. Mĕ apropiĭ să vĕd ce face nepoată-mea. O iaŭ de mână—îmĭ dă peste mână. Asta mĕ miră.

O pipăĭ iar... pun mâna la piept, pe genunchĭ.

Eşim de sub tunel, şi, o, grozăvenie! Nu pe nepoată-mea o pipăisem, ci pe o tênĕră, care era cu bărbatu-sĕŭ, schimbaseră de loc se vede, amêndouĕ. Mi-am pierdut capul. Mĕ lua de sigur drept un om nedelicat, capabil de a violenta o femeie fără consimţimêntul eĭ. Nu'mĭ rĕmânea de cât un singur mijloc ca să ies din încurcătură: trebuia să'ĭ explic cea ce se întâmplase, nutrind-o în micele mistere ale vieţeĭ mele intime.

BIBLIOGRAFI

A eşit de sub tipar ediţiunea a V din **Stil şi Composiţiunĭ** partea a II-a de I. Manliŭ. Această ediţiune s'a augmentat foarte mult, introducând pe lângă cele vechĭ maĭ multe modele de bucăţĭ în prosă, alese din ceĭ maĭ bunĭ autorĭ aĭ noştri, precum şi maĭ multe poesiĭ potrivite pentru analisat şi declamat.

Partea poetică e maĭ pe larg tratată, s'a dat noţiunĭ de metrică, de limbagiul poesieĭ, s'a aprofundat maĭ multe poesiĭ pentru a putea fi bine înţelese şi declamate, s'a dat ca modele de analisă literară a poesiilor: *Dor* şi *jale* de Nicoleanu *Pahodna Sibir* de Alexandri etc.

*

Aŭ apărut în editura librărieĭ I. Raicoviceanu din Pitescĭ.

I. *Aritmetica* pentru clasa I-iŭ primară urbană saŭ pentru I-a şi a II-a rurală care conţine 400 Exerciţiĭ şi probleme de calcul mental de M. S. Andrieanu directorul şcoaleĭ de băeţĭ No. 2.

Preţul 45 banĭ

II. *Aritmetica* pentru clasa II-a urbană saŭ a II-a şi a III-a rurală, conţine 600 exerciţiĭ şi probleme de calcul mintal şi scris de M. S. Andreanu directoru şcoaleĭ de băeţĭ No. 2 Preţul 55 banĭ

Ambele cărţĭ sunt aprobate pe Onor. Minister al Instrucţiuneĭ publice cu ordinu No. 6718 din 22 Iunie 1889.

FOITA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

16

ALEXIS BOUVIER

SOLDATII DESNADAJDUIREI

PARTEA II.

Francia în 1871

I.

Un călător

— Iute, o trăsură strigă călătorul sărind din trăsură.

Un brigadier din jandarmerie, urmat de treĭ jandarmĭ, veni la el şi-l întrebă:

— Veniţĭ de la Troyes?

— Da, domnule.

— Aţĭ închiriat o trăsură cu douĕzecĭ de francĭ?

— Da, domnule şi ce face cu asta?

— Bine voiţĭ a mĕ urma.

— Ceĭ? ce spuĭ?

— Nu vĕ împotrivițĭ şi urmaţi-mĕ; jandarmiĭ înconjurară pe călătorul împărmurit şi-l conduseră în sala hanuluĭ.

Cum intră, tânărul întrebă:

— Ce aveţĭ cu mine?

— O să aflaţĭ îndată. Aveţĭ hârtiĭ asupra d-voastră.

— Hârtiĭ? Am o carte de alegător, scrisorĭ... ce vreţĭ să maĭ am?

— Daţi-le încoace, vĕ rog.

— Iată-le, dar, pentru ce mĕ arestaţĭ.

— O să aflaţĭ, îndată.

— Da, dar însă sunt foarte grăbit, şi aşĭ vroi să 'mĭ înhame caiĭ la trăsură, în timp ce d-voastră îmĭ veţĭ constata indentitatea.

— E zadarnic.

— Ce va să zică asta: e zadarnic! Nu cum-va aveţĭ să mĕ ţineţĭ aicĭ?

— Da, domnule.

— Vĕ trebuesc maĭ multe dovezĭ? întrebă călătorul îngrijat.

— V'ar trebuĭ un paşaport.

— Dar nu e nevoie de paşaport când călătoreştĭ în Francia.

— In timpul acesta avem nevoe de orĭ-ce.

— Nu era aceiaşĭ situaţiune când am plecat din Paris, şi mĕ grăbesc să mĕ întorc acolo.

— Maĭ întâĭ de toate, trebuia să ştiţĭ saŭ aflaţi-o acum, că e oprită intrarea în Paris.

— Ba să avem iertăciune, intrarea e liberă în Paris, orĭ şi când.

— Aveţĭ o liberă trecere?

— Nu, domuule.

— Atuncĭ, nu maĭ puteţĭ pleca îndărăt.

— Cum nu maĭ pot pleca îndărăt! Mĕ arestaţĭ?

— Da domnule.

— Şi cu ce drept, mĕ rog?

Vĕ rog şi eŭ: nu strigaţĭ aşa de tare.

— Vorbesc cum îmĭ place.

— Domnule, vĕ conduc îndată la închisoare.

— N'aveţĭ dreptul, trebue să mĕ duceţĭ înaintea uneĭ autorităţĭ.

— E douĕ-spre-zece noaptea şi aşĭ putea să mĕ dispensez de asta. Dar am să înştiinţez pe primar şi pe judecătorul de pace carĭ vor veni aicĭ.

— Domnule, drept cine mĕ ieĭ?

— Eiĭ?

— Da, dumneata.

— Asta e prea mult.... dar în sfârşit vom vedea.

Nevoit a aştepta, dar nerăbdător de a afla motivele acesteĭ supărăcioase arestărĭ, tânărul se plimba furios prin sală. Ţĕraniĭ îl priveaŭ curios întrebându-se ce mare vinovat aveaŭ înaintea ochilor, pentru ca să fie nevoie la ceasul ăsta înaintat să trezească din somn pe D. judecător de pace şi pe d. Primar.

Jandarmiĭ vĕzând tulburarea, emoţiunea tênăruluĭ, se puseseră pe la uşĭ şi-l observaŭ, făcându-şĭ semne cu coada ochiuluĭ.

Tânărul mormăla.

— Idioţiĭ ăştia mĕ confundă cu un tâlhar saŭ cu un asasin.

Şi cum nu avea de cât puţine hârtiĭ asupra luĭ, să temea să nu fie nevoit a sta arestat toată noaptea, şi să peardă jumĕtate din ziua următoare pentru a-şĭ dovedi indentitatea. Insă dacă-şĭ perdea vremea aşa, îĭ era peste putinţă să ajungă la Paris.

Nerăbdător de atâta aşteptat, zise brigadieruluĭ:

— Dar, pentru ce nu mĕ duceţĭ maĭ curând la judecătorul de pace?

— Fiind-că cred că nu trebue să fac treaba asta.

— Am sfîrşi maĭ repede.

— Tinere, nu sunt copil, respunse brigadierul, strigând, înţeleg şi eŭ că ţi-ar plăcea maĭ bine, pe noaptea asta întunecoasă de a merge în goană pe câmp.

Ţĕraniĭ rîseră, jandarmĭ îşĭ schimbară între eĭ o privire satisfăcătoare, cea ce însemna

— E şiret, brigadierul.

Tênĕrul se uită la toţĭ ceĭ din jurul luĭ cu o privire desnădăjduită, şi se mulţumi a ridica din umerĭ.

Apoĭ scoase o ţigare şi aprinse.

Peste câte-va momente veni şi judecătorul de pace însoţit de un jandarm apoĭ primarul şi ajutorul de primar.

Judecătorul se puse în faţa tênĕruluĭ întrebându-l foarte sever.

— De unde veniţĭ, domnule?

— De la Autry, domnule.

— Unde vine asta?

— In Ardenĭ.

— Ce făceaţĭ acolo?

— Nimic, domnule.

— Te rog, respunde cu seriozitate.

— Dar vĕ vorbesc foarte serios, mĕ dusesem să petrec vara la o fermă a tatăluĭ meŭ, la Autry.

— Ce meserie aveţĭ?

— Sunt rentier... fac pictura aşa ca să-mĭ treacă vremea şi pentru pictură mĕ duc în fie-care an pe vremea asta la Autry.

— Şi acuma vĕ duceţĭ?

— La Paris.

— Asta e greŭ, Domnule... cum să face că nu te-aĭ dus maĭ curând?

— Dar nu puteam, din pricina prusienilor.

— A! Veniţĭ.

Şi zicând vorbele astea, judecătorul, primarul, ajutorul şi brigadierul se uitară unul la altul. Judecătorul începu pe un ton şi maĭ sever!

— Seara aţĭ sosit la Troyes?

— Da, domnule.

— Şi aţĭ crezut de cuviinţă să vĕ amestecaţĭ prin grupurile de oamenĭ din faţa primărieĭ şi să ascultaţĭ ce se vorbeşte?

— Eŭ nicĭ de cum.

— Nu v'aţĭ putut stăpâni de bucurie vĕzând mersul repede al prusienilor.

— Eŭ! Dar drept cine mĕ luaţĭ domnule.

— Drept un spion prusian.

II.

Auzind învinovăţirea asta insultătoare, călătorul se făcu verde la faţă. Privi pe toţĭ ceĭ dimprejur ca şi cum ar fi vroit să zică:

— Dar, nimenĭ de aicĭ nu vĕ crede în cea ce spuneţĭ.

Infăţişarea ameninţătoare a celor de faţă nu-ĭ maĭ lăsă îndoială, pentru toţĭ, nu era de cât un spion.

In sfârşit zise judecătorul de pace.

— Domnule, aţĭ citit numele meŭ?

— Care nume?

— Al meŭ!

— Poţĭ să eĭ orĭ-ce nume ţi-o plăcea.

— Cum, domnule, pot să iaŭ orĭ-ce nume mi-o plăcea? Ce vrea să zică asta.

(Va urma).

Inmormêntarea luĭ Vasile Alexandri

Sosirea la Roman

Cu trenul de 7 dimineaţa, reprezentanţiĭ preseĭ şi delegaţiunile diferitelor instituţiunĭ, societăţĭ, etc., sosesc în gara Roman.

Pe peronul găreĭ se afla D. primar de Roman, Drăghicĭ, şi ajutorul de primar D. Petrovicĭ.

Nĭ se face cunoscut că înmormêntarea urmând a se face la orele 2, vom porni din Roman la 12 ore a. m., şi că Primăria a angagiat pe seama sa trăsurĭ, carĭ să ne transporte de la Gara Mirceştĭ la locuinţa ilustruluĭ şi iubituluĭ rĕposat.

Reprezentanţiĭ preseĭ

Cea maĭ mare parte din ziarele Capitaleĭ sunt reprezentate, precum şi unele din Provincie.

Reprezentanţiĭ lor sunt:

Mina Minovicĭ, (*Rezboiul Vechiŭ*).
N. Ghiţescu, (*România*).
C. B. Stamatin, (*Adevĕrul*).
A. Ghirgiu, (*Constituţionalul*).
D. Manolescu, (*Timpul*).
C. Colescu Vartic, (*Universul*).
I. Popea, (*Naţiunea*).
I. C. Fundescu, (*Românul*).
Romanescu, (*Lupta*).
Mazza (*Rezboiul*).
A. Clavel, (*L'Indépendance Roumaine*).
Bonifaciu Florescu, (*Bucharest*).
M. Dimitriade, (*Telegraful Român*).
T. Balassan, (*Curierul din Iaşĭ*).
D. Văian, (*Romunul*).

Asociaţiunea generală a preseĭ e reprezentată prin D-nul G. Ionescu-Gion, unul din membriĭ comitetuluĭ sĕŭ.

Plecarea la Mirceştĭ

Am spus că trenul trebuia să plece din Roman, la 12. Incă de la orele 10 lumea începe a se aglomera la gară, aşa că peste un ceas circulaţia era imposibilă pe peron. Douĕ-zecĭ vagoane transporta pe călătorĭ la Mirceştĭ, şi multă lume stă în picioare, neavênd locurĭ. In acest tren se urcă şi D. Lahovari, ministrul afacerilor streine, D. de Coutouly, ministrul Franciei în capitală, D. Nanu, prim-secretar al legaţiuneĭ noastre din Bruxelles, un adjutant al Regeluĭ, prefectul şi primarul din Roman, cum şi toate autorităţile civile din localitate.

Apoĭ, reprezentanţiĭ preseĭ, delegaţiunele şi un numeros public.

Sosirea la Mirceştĭ

Peste douĕ-zecĭ de minute, ajungem la Mirceştĭ. Cerul e nourat şi picură puţin. Par'că şi el lua parte la durerea tuturor. Graţie amabilităţeĭ şi în[illegible] autorităţeĭ comunale din Roman, găsim trăsurĭ carĭ să ne transporte în sat.

Priveliştea

Scoborâm valea spre a ne apropia de casa poetuluĭ, şi priveliştea ce ni se oferă ochilor e impunătoare... emoţiunea ne stăpâneşte. De la han şi până la casă, pe o întindere de câte-va sute de metri stă lumea înţesată.

Vezĭ şirurĭ întregĭ de ţĕranĭ, şi pe feţele tutulor zugrăvită e întristarea. In curtea caseĭ de-abia poţĭ rĕsbate.

Camera mortuară

La uşa săleĭ e un registru unde ceĭ veniţĭ îşĭ semnează numele.

Cum intri în sală, îndată la dreapta e camera mortuară.

Cântăreţul „vecĭnic vesel şi ferice" dispare în mulţimea florilor, foilor de stejar şi laurilor.

Peste tot verdeaţă, mărgăritărele pe care ni le-a tălmăcit aşa de frumos poetul şi imortele, semănate 's în belşug.

Maĭ mult de patru-zecĭ coroane acoper sicriul.

Notez inscripţiile de pe fie-care:

Cetăţeniĭ Bacaoanĭ
Consiliul de miniştri
Seminarul Veniamin din Iaşĭ
O coroană cu inscripţia: *Post mea monsorum fata superstita*
Familia Sturza-Scheia
Maria, Elena — Bunuluĭ nostru
O coroană cu inscripţia: *Horatius Redivivus*
Societatea Junimea „Preşedinteluĭ lor"
Consiliul comuneĭ Roman: Regrete poetuluĭ Vasile Alexandri
Liceul „Alexandri" — Mareluĭ poet V. Alexandri
Regim. 13 dorobanţĭ — Regrete eterne — Vasile Alexandri
O coroană cu inscripţia: *Exigis monumentum aere perrenius*
Societatea Preseĭ
Liceul Iaşĭ
Asociaţia studenţilor universitarĭ din Iaşĭ: Omagiŭ şi admiraţiune mareluĭ poet V. Alexandri.
Clubul Naţional-liberal, Ploeştĭ.
Studenţiĭ Universităţeĭ, Iaşĭ.
Direcţiunea generală şi artiştiĭ Teatruluĭ Naţional.
Studenţiĭ Românĭ din Montpellier cu inscripţia: „Şapte Maiŭ 1882 — Castel Clapiès — Ilustruluĭ poet, Vasile Alexandri.
Emanuel Beleanu.
Ateneul Român din Botoşanĭ: Celuĭ maĭ mare poet Român.
Conservatorul de muzică şi declamaţiune din Bucureştĭ.
Clubul Tinerimeĭ.
Gălăţeniĭ.
Ministerul de rezbel — Armata recunoscĕtoare.
Comuna Iaşĭ.
Universitatea Iaşĭ — Mareluĭ Român.
Academia Română.
Ministerul Afacerilor streine.
Legaţiunea Franciei în Bucureştĭ.
O coroană cu inscripţia: „Sie itur ad astra" — 7 Maiŭ 1885.
Carmen Sylva — Ovidiu.
Maria-Eliza-Ecaterina — 30 Septembrie 1887.
Judeţul Roman.
O coroană din Bucovina adusă de baronul Victor Stârcea.
Imprimeria Statuluĭ şi „Monitorul „Oficial" etc.

Delegaţiunile

Aŭ fost reprezintaţĭ:

Consiliul de miniştri prin D. A. Lahovari, Ministrul afacerilor streine.

Legaţiunea franceză din Bucureştĭ, prin D. de Coutouly, ministrul sĕŭ.

Academia Română prin D-niĭ G. Sion şi Dimitrie A. Sturza.

Universităţile din Bucureştĭ şi Iaşĭ prin câte douĭ D-nĭ profesorĭ.

Conservatorul de muzică şi declamaţiune din Bucureştĭ, prin directorul sĕŭ, D. Velescu.

Direcţiunea Teatruluĭ Naţional şi societatea dramatică din Capitală prin D-niĭ Manolescu şi Petrescu (acest din urmă înlocuind pe D. Notara, care lipsea din cauza boaleĭ) şi prin D. Romanescu. (S'a observat şi s'a comentat foarte mult lipsa bĕtrênuluĭ Millo, a artistuluĭ care a luptat o viaţă întreagă cu Alexandri pentru întemeiarea şi propăşirea teatruluĭ nostru).

Societatea *Junimea* din Iaşĭ, prin D. Pogor.

Asociaţiunea Preseĭ prin D. Ionescu-Gion.

Asociaţiunea generală a studenţilor Universitarĭ, secţiunea Bucureştĭ, prin D-niĭ Mendonidi, Ivaşcu, Baroncea, Eraclide şi Ernicĭ.

Asociaţiunea generală a studenţilor universitarĭ, secţiunea Iaşĭ, prin D-niĭ Romanescu, Teodoreanu, Ignat, Tutunaru, Prasa, Alexandrescu, Drăghicĭ Ştefan, Eremia, Liciu şi C. Drăghicĭ.

Artiştiĭ Teatruluĭ din Iaşĭ prin D-niĭ Evolschi şi Manoliu.

Consiliul comunal şi judeţean din Roman prin câte o delegaţiune de doĭ membri.

Gălăţeniĭ şi Bacaoaniĭ prin câte un delegat.

Comandantul corpuluĭ 4 de armată era reprezentat prin D. General Ipătescu.

Un adjutant al Regeluĭ, D. Colonel Candiano-Popescu, reprezenta pe Suveran.

Asistenţiĭ

Afară de persoanele citate ca făcênd parte din delegaţiunĭ, multă lume distinsă se afla de faţă venită din diferite localităţĭ ale ţĕreĭ. Să citez între alţiĭ pe D-niĭ Plagino, ministrul ţĕreĭ la Roma, A. Papadopol Kalimaki, N. Ionescu, I. P. S. S. Episcopul Melchisedec de Roman, (academiştĭ); Mârzescu, Poni, Vizanti, G. Urechiă, Cobălcescu, Missir, Climescu (profesorĭ universitarĭ), Dr. Istrati, Dr. Manolescu, A. Pencovicĭ, secretar general al ministeruluĭ de interne, Baron Victor Stîrcea, deputat în parlamentul austriac, Catargiu prefect de Roman, Drăghicĭ primar în Roman, D. Roseti prefect de Iaşĭ, N. Culiano, rectorul universităţeĭ Iaşĭ, Dr. Sculy, Dr. Zamfirescu, Arhimandritul Varlam, Părintele Ioanichie Bacaoan rectorul Seminaruluĭ Roman, D-niĭ Eugen Ionescu, Volenti (deputaţĭ), Colonel Fotea, Furnarache, N. Negri, (senatorĭ), M. Jora.

Apoĭ un mare numĕr de dame. Să citez din fugă pe D-nele Misir, Jora, Bulcliu, Obreja, Maior Panu, Căpitan Nicolescu, Maior Piperescu, etc.

Slujba

I. P. S. S. Episcopul Melchisedec al Romanuluĭ a oficiat, ajutat de doĭ arhimandriţĭ.

Trupul a fost transportat din casă la catafalc care era aşezat în grădină, de către studenţiĭ delegaţĭ aĭ universităţilor din Bucureştĭ şi Iaşĭ.

De jur împrejur staŭ înşirate armata, muzicele, primariĭ satelor din judeţul Roman, fie-care purtând drapelul comuneĭ sale; eleviĭ şcoaleĭ din Mirceştĭ cu învĕţătorul lor.

Ceea ce ne mişcă pe toţĭ până la lacrămĭ a fost vederea unuĭ detaşament de dorobanţĭ din regimentul de la Vasluĭ—*nouĕ soldaţĭ şi cu sergentul lor zece*—iar drapelul regimentuluĭ, în făşiĭ numaĭ, la mijloc.

Curcaniĭ, cântaţĭ cu atâta dragoste de poet, îşĭ dovedeaŭ şi eĭ acuma dragostea şi recunoştinţa lor.

Parada

Onorurile militare aŭ fost făcute de trupele următoare:

Un batalion din regimentul 7 linie, o companie din regimentul 13 dorobanţĭ, o companie din regimentul 14 dorobanţĭ; o baterie călăreaţă din al 4 regiment de artilerie; un escadron permanent din regimentul 8 călăraşĭ; 20 jandarmĭ călărĭ, muzicele regimentelor 7 de linie şi 14 dorobanţĭ.

Familia

Doliul era purtat de D-na Alexandri soţia reposatuluĭ, D-na Bogdan fiica sa, D-na Căpitan Bogdan, D-nele Margareta şi Elena Catargi, nepoate ale poetuluĭ, şi de către D-niĭ Bogdan ginerile poetuluĭ, şi Căpitan Bogdan.

Discursurile

Cel d'întâiŭ care luă cuvêntul a fost D. A. Lahovari.

In cuvêntarea D-sale, puternic simţită şi cugetată, arată în puţine cuvinte toată activitatea uriaşă a poetuluĭ ilustru şi patriotuluĭ neclintit de la datoria luĭ.

D. *Dimitrie Sturza* apoĭ, arată cât a făcut Alexandri pentru ţară, cât a trebuit el să lupte, cât a pus umărul pentru câştigarea libertăţilor de care ne bucurăm azĭ.

Bĕtrânul *Nicolae Ionescu*, deputat şi profesor universitar, foarte emoţionat, rosteşte câte-va cuvinte pentru lauda aceluia care, luptător neclintit şi apărător al drepturilor ţĕreĭ a fost, şi aminteşte că dînsul a fost un stilp puternic în sĕvîrşirea opereĭ de regenerare a Românieĭ, la care a conlucrat în cea maĭ strînsă înţelegere cu *Costache Negri* şi *Vodă Cuza*, al căruĭ prieten şi servitor devotat 'ĭ-a fost în tot-d'a-una.

D. *V. Pogor* în numele comuneĭ Iaşĭ şi al societăţeĭ *Junimea*, rosteşte câte-va cuvinte, foarte adînc simţite.

D. *Ionescu-Gion* în numele ziariştilor aduce un omagiŭ de dragoste şi admiraţiune poetuluĭ şi colegului de odinioară în presă.

In împrejurărĭ grele, zice oratorul, viaţa şi activitatea luĭ Alexandri ne va servi ca pildă şi ne va călăuzi.

Maĭ vorbesc apoĭ D. Ştefan Velescu, în numele Conservatoruluĭ din Bucureştĭ şi al liceuluĭ Alexandri; D. Gr. Manolescu în numele Teatruluĭ Naţional (D-sa citeşte şi un discurs trimis de artistul C. Notara).

D. *Mircea Dimitriade* citeşte câte-va versurĭ închinate poetuluĭ, şi seria discursurilor se sfîrşeşte.

D. *Ghibănescu*. Cuvîntarea D-sale însă a produs o impresiune nu tocmaĭ plăcută — căcĭ a crezut că trebue să facă o critică poetuluĭ.

D. Ghibănescu a declarat că vorbeşte în numele tinerimeĭ universitare din Iaşĭ. — Studenţiĭ însă, la rîndul lor declară, că n'aŭ dat nimĕruĭ delegaţiune.

La urmă un delegat al Imprimerieĭ Statuluĭ, depune o coroană însoţind'o de câte-va cuvinte.

Ducerea la groapă

După terminarea discursurilor, sicriul e luat de ceĭ 10 dorobanţĭ Vasluienĭ şi dus la groapă în sunetul muzicelor. In momentul când sicriul e scoborît în groapă, începe a picura.

Par'că şi cerul plângea la olaltă cu ceĭ-l'alţĭ !!

St.

ULTIME INFORMATII

Din cauza abundenţeĭ de materie, suntem nevoiţĭ a amâna pe mâine publicarea discursuluĭ ce D-nul Ionescu-Gion a rostit, în numele preseĭ, la înmormêntarea mareluĭ patriot şi poet Vasile Alexandri.

In consiliul de miniştri care s'a ţinut Sâmbătă nu s'a sfîrşit cu numirile în magistratură.

Azĭ după amiază se va relua în discuţie aceste numirĭ.

După câte se şopteşte se pare că întreg consiliul va cădea d'acord asupra întregeĭ liste.

Sâmbătă s'a vîndut în piaţa Brăileĭ 76,120 hectolitri grâŭ cu preţurile următoare: $56\frac{1}{2}$ lib. 11,15; — $57\frac{1}{4}$, 11.60; — $58\frac{1}{4}$, 12; — $60\frac{1}{4}$ 12.75. Porumbu $58\frac{1}{4}$, 7.40; — orz 51 lib. 7.70.

In deposit se aflaŭ 268,200 hectolitri grâŭ; 89,700 porumb, 14,500 secară 33,600 orz; 17,200 rapiţă.

Maĭ mulţĭ din cititoriĭ noştri ne roagă a pune în vederea direcţiuneĭ generale a căilor ferate, că ar dori să viziteze oraşul Botoşanĭ cu ocazia congresuluĭ studenţilor şi a inaugurăreĭ bustuluĭ luĭ Eminescu.

In toate ţĕrile din lume, în asemenea ocaziunĭ se formează trenurĭ suplimentare cu preţurĭ reduse, lucru ce credem că direcţiunea căilor noastre ferate îl cunoaşte cu prisos şi decĭ nădăjduim că vom vedea anunţat organizarea unor asemenea trenurĭ pentru zilele de serbătorĭ de la Botoşanĭ.

De alt-fel câte-va miĭ de leĭ credem că nu vor strica să intre în lăzile Statuluĭ, de oare-ce publicul va plăti cu bucurie, maĭ cu seamă că mulţĭ doresc a cunoaşte ţara de sus.

Aşteptăm.

D. Dr. profesor Manolescu s'a întors în Capitală şi şi-a reluat clientela.

Oraşele Buzĕŭ şi Piatra cer Ministeruluĭ şcoalelor ca să înfiinţeze şi în aceste oraşe şcoale secundare pentru fete.

Maĭ mulţĭ profesorĭ de la gimnaziile locale saŭ oferit să predea gratis cursurile, până ce se vor prevedea în buget catedrele necesare.

Eminentul profesor D. Dr. Assaky, a sosit în Capitală.

Poliţia Capitaleĭ a prins pe un bulgar Dinu Dumitru, care a săvârşit tâlhăria de zilele trecute pe şoseaua Vitanuluĭ.

El a fost înaintat parchetuluĭ.

Nĭ se scrie din Rîurenĭ că ploile torenţiale ce cad de câte-va zile, fac bâlciuluĭ un mare neajuns.

Oborul de vite este foarte bine asortat, dar preţurile sunt atât de micĭ, în cât bieţiĭ ţĕranĭ nu prind maĭ nimic pe vitele ce vînd.

Erĭ Duminică 26 August, în cea maĭ perfectă ordine, funcţionariĭ comercialĭ din Capitală 'şĭ-aŭ sfinţit steagul societăţeĭ lor.

Adunarea generală a membrilor societăţeĭ preseĭ, se va întruni mâine Marţĭ în localul societăţeĭ de asigurare *Naţionala*.

D. I. Kuppermann, librar din Iaşĭ, a editat din noŭ bogata colecţiune de *bucăţĭ de citire scrise cu litere chirilice în deosebite veacurĭ* şi culese de regretatul Al. Lambrior.

Credem a face un serviciŭ tinerimeĭ studioase, îndemnând'o a citi această carte cu nepreţuitele cuvinte ale strĕbunilor noştri.

CASA DE SCHIMB
„MERCURUL ROMAN“
MICHAIL EL. NAHMIAS
București, strada Lipscanĭ No. 51
Cumpără și vinde efecte publice scontează cupoane și face orĭ-ce schimb de monezĭ, recomandă cu deosebire marele sĕŭ depoŭ asortat cu losurĭ garantate de Stat plătibile atât cu banĭ gata cât și în rate lunare. Comandele din provincie se efectuează prompt contra Mandat poștal.

Cursul pe ziua de 22 August 1890

Valorĭ	Cump.	Vinde
Comunale noĭ 5 la sută	96½	97—
5% Renta perpetuă	103½	104—
5% Renta amortisabilă	100	100¼
4% Renta amortisabilă	87½	87¾
6% Obligatiĭ de Stat (Conv. rurală)	102—	102½
5% Impr. Com. Bucur. Em 1883	95½	96
7% Funciare rurale	103½	104—
5% Funciare rurale	99¾	100¼
7% Funciare urbane	104	104½
6% Funciare urbane	101¾	102¼
5% Funciare urbane	97	97½
5% Funciare urbane de Iassy	81½	81¾
Agio la aur		
Florinĭ	2 26	2 28—
Ruble de hârtie	3 —	3 10
Losurĭ Câștig. princip.		
Orașul Barletta . Leĭ 2 000,000	48	47
Orașul Bari . . . 500,000	70	75
3% Ville Paris Em. 1886 100,000	100	105
5% „ „ „ 1871 100,000	103	108
2½% Ville Bruxelles 1886. 150,000	97	100
3% Impr. Sêrbesc Em. 1881 100,000	82	85—
5% Impr. Congo Em. 1888 200,000	70	75
Crucea albă Holandesă 400,000	17—	19
Crucea roșie Austriacă 100,000	43—	45—
Crucea roșie Ungară 50,000	27—	29—
Crucea roșie Italiană 100,000	32—	34—
Orașul Bucureștiĭ 100,000	55	60
Ottomane (400 . v. n.) 600,000	78	82
Sêrbescĭ Tabac 300,000	11½	13—
Basilica Dombaŭ 40,000	16—	19—
Orașul Milano (10 lire It) 50,000	11	13
Orașul Friburg 1878 10000	14	16
Expos. Francesă 1889 50,000	8—	10—
Rotterdam Schouwburg 300,000	4—	5—
«Ioszív» (Boncoeur) 60,000	10	11
Riordinate (Bev. la Masa) 500.000	11¾	14—

Se negociază și orĭ-ce efecte dorite d. onor. client.

ANUNCIU

Sub-semnatul aduc la cunoștința onor. publĭc că posedând o quantitate considerabilă de vinurĭ noĭ și vechĭ din viile mele (Drăgășanĭ), Tămâioasă, Bordo, negru, și alb și ,vroind a-le desface rog pe onor. Public și comercianțĭ de bĕuturĭ spirtoase a se adresa cu comandele D-lor fie-care personal saŭ prin scrisoare, unde'ĭ voiŭ putea servi cu oferte și mostre.

Efectuez comandele contra ramburs.

Florea I Bădescu.

Zarafia la „Fortuna“
M. I. ESKENASY
Bucurescĭ, Str. Smârdan, No. 6

Recomandă fie-căruia ca **cel maĭ bun** plasament pentru economiile lunare următoarele **obligațiunĭ sigure** și avantagioase:

		Trag. anual	Câstigurile principale	Câstigurĭ sigure
10 Oblig. otmană (Chem. de fer) d. a.	1870	6	600000 fr*)	fr. 400
1 „ Sêrbească 3% „ „	1881	5	100000 „	„ 100
1 „ Sêrbească (Mon. Tutun) „ „	1888	3	300000 „	12,50/40
1 „ Basilica-Dombaŭ „ „	1886	2	40000 „	12/20
1 „ Societ. Ioszif, d.Pesta „ „	1888	3	40000 „	4
1 „ Orașul Veneția „ „	1869	2	100000 „	30
1 „ Orașul Milano (10 Lire) „ „	1866	2	50000 „	10
7 obligațiunĭ originale cu		23	1.230,000 fr.	fr. 568½/604

plătindu-le numaĭ cu *20 leĭ* în fie-care lună, timp de *15 lunĭ*, după care termen devine proprietar pe sus zisele obligațiunĭ formând ast-fel pe nesimțite un mic capital din economiile lunare.

Asemenea își poate procura fie-care și orĭ-ce altă obligație dorită atât comptant la cursul zileĭ, cât și în rate lunare, în condițiunĭ convenabile.

Plata primeĭ rate dă cumpărătoruluĭ dreptul de a se bucura el singur de totalitatea câștigurilor ce ar putea resulta asupra obligațiunilor cumpărate de dênsul.

Atragem deosebita atențiune a onor. public asupra combinațieĭ de maĭ sus și rugăm a se observa bine adresa noastră: **Zarafia la „Fortuna“ M. . Eskenasy, Bucurescĭ Str. Smârdan 6,** de unde se poate lua orĭ-ce informațiunĭ în această privință. La cerere se trimet

Prospecte detaliate, gratis și franco.

*) Câstigurile la losurile otomane se plătesc cu 58%.

MAȘINA
DE
semănat cu mâna
cel maĭ noŭ system

Această mașină se poate întrebuința atât pe teren șes cât și muntos, și seamănă tot felul de producte precum: grîŭ, orz, ovĕz, secară, rapiță, etc., etc., împrăsciind în mod egal pe toată întinderea terenuluĭ de semănat. Un singur om poate semăna peste 3 pogoane pe oră, făcând 60 pașĭ pe minută învêrtind manivela o dată la fie-care pas.

Prețul leĭ 55 inclusiv o lada

Deposit la d-nul **W. STAADECKER**

Bucurescĭ	Brăila
Strada Smârdan, No. 8	Bulevardul-Cuza No. 114

N. Lupan & D. Furnica
MAGASIN
DE
Pălării și Blănării
6. CALEA VICTORIEI 6.
PALATUL DACIA
BUCURESCI

Bogat asortiment de **Pălăriĭ bărbătescĭ** și de **copiĭ** din cele maĭ renumite fabricĭ din **EUROPA** după ultimele jurnale cu prețurile cele maĭ moderate. Orĭ ce comandă se efectuează în 12 ore.

Mare asortiment de **Blănăriĭ pentru bărbațĭ** și **dame** precum: Căciulĭ de Astragan, Biber, Loutru etc. Manșoane, Căciulițe și Gulere pentru Dame, de Biber, Loutru, Skongs etc.

Asemenea se primește în atelierul nostru Haine de îmblănit și reparat cu prețurile cele maĭ moderate.

Boale Secrete!!! Cel mai bun antiblenoragic CAPSULE
cu balsamuri emulsionate si panacretina

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente până acum, nu îmlinește cele două condițiunĭ indispensabile, de asimilare repede, și a nu irita traectul intestinal.—Modul cu totul special și noŭ după care sunt preparate. Aceste Capsule fac ca vindecarea să fie repede, complectă și fără de a deranja stomacul; ast-fel că convine tutulor persoanelor chiar celor maĭ debile.

Acest noŭ medicament vindică în scurt timp complect și radical, scursorĭ (sculament) noĭ și vechĭ atât la bărbaț. cât și la femeĭ, precum Blenorea, boala albă etcĭ—Prețul uneĭ *cutiĭ 4 leĭ.*

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes *Injecția Santalină.*—Prețul unuĭ flacon 2 leĭ 50 banĭ.

Deposit General: Farmacia „la Coroana de oțel“ Mihail Stoenescu, str. Mihaĭ Vodă No. 55, Bucureștĭ.

In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat în contra unuĭ mandat poștal.

Să se observe cu rigurositate instrucțiunea ce însoțește fie-care cutie și flacon.
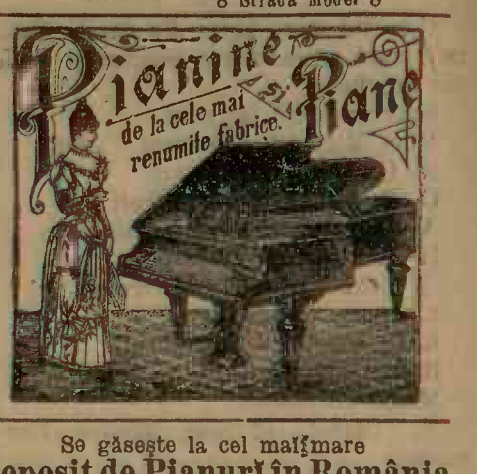
Libraria Alex. Degenmann
65 Calea Victorieĭ. 65 (Hotel Manu), Bucureștĭ
se recomandă pentru efectuarea cu cea maĭ mare promptitudine a tuturor comenzilor.

Relațiunile directe cu casele cele maĭ marĭ de librărie din străinătate ne permit a esecuta orĭ ce comandă în termenul cel maĭ scurt și în condițiunile cele maĭ avantagioase.

Primul si unic institut de plasare
concesionat de către guvern pentru toată țara, procurând institutoare, guvernante, menagere și bone pentru copiĭ.

Pensionat pentru institutoare fără ocupație.

Adelaide Bandaŭ
8 Strada Modeĭ 8

Se găsește la cel maĭ mare
Deposit de Pianurĭ în România
MAX FISCHER Galatz str. Mare
Fiind asortat în tot-d'auna cu 20 până la 30 instrumente. Plata și în câștiurĭ—Inchiriere de pianine în toată țara. Prețurĭ curente ilustrate franco după cerere.

Librarie si Papetarie
B. MARGARETHE
Strada Clemențeĭ No. 25
Cumpără Mărcĭ Poștale Usate
Românescĭ și Moldovenescĭ
de orĭ-ce emisiune, plătind prețurile cele maĭ avantagioase, și cărțĭ poștale de la 1872-74.

Vinde mărcĭ streine pentru colecție. Avênd în tot deauna I-ele rarităță la disposiția doritorilor cu prețurĭ moderate.

PRIMA FABRICA
de CRAVATE în România
No. 20 Fondată în anul 1870 **STRADA ȘELARI** No. 20
Mare asortiment de CRAVATE GATA
de diferite stofe fețe și negre

Asemenea se primesc comande cu bucata și cu duzina dispuind tot-deauna de fasoanele cele maĭ noui.

Preturĭ foarte moderate. **FRATELLY IOSEPH**

Bicyclette Militar „Securitas“ N.1 Mod. Exp. Univ. 1889. Acest Velocyclu este adoptat de Ministerul de Resbel Frances p. ordonanțele Militare Solid garantate Fabrica I-ia ordine. Singurul representant pentru Romania

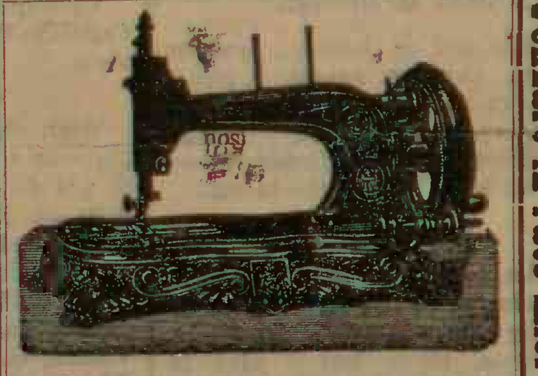
I. P. Nancovicĭ Comisioner

Bucurescĭ Bureau 12 Str. Dreaptă.

De Vênzare sau de Arendat
Moșia POLOÇINUL de sus situată lângă gara Tutova și orașul Bârlad. Această moșie se compune din 340 fălcĭ pământ arabil 25 fânețe și 35 pădure, cu o frumoasă gospodărie, posedând tot felul de acarete și o vie care a fost premiată cu medalia de aur de la exposiția din Paris 1889, pentru excelentele sale vinurĭ. Moșia este ipotecată la creditul rural cu suma de 75,000 leĭ.—Doritoriĭ se pot adresa la sub-semnatul proprietar

COSTACHE ALEXIU, Bârlad.

Garanție pe 5 ani
Vênzare în rate micĭ

Vênzare în rate micĭ

Mașine de cusut de toate sistemele maĭ cu seamă cu aparatul de făcut găurĭ numaĭ în cel maĭ renumit deposit de la

Frati Kepich
Bucurescĭ *Strada Șelarĭ 4, Hotel Victoria*
Galatz *vis-a-vis de banca Națională*
Brăila *Strada Mare 55*
Craiova *Strada Lipscanĭ 34*

PAPIER FAYARD ET BLAYN
Maĭ mult de o jumĕtate de secol succes proclamă superioritatea sa în tratamentu de guturaĭ, iritațiuneĭ peptuluĭ, durerĭ reumatismale, scrîntiturĭ rănĭ, arsăturĭ, bătăturĭ.

Se află în toate farmaciile.—A se cere iscălitura noastră.

ALBERT BAUER, Constructor de morĭ
Biuroŭ thenic—BUCURESCI.—Str. Colței, 49.
Mori — Fabrici de Spirt — Fabrici de Lemnărie
Fabrici de Scrobeala
Mașinĭ pentru tot felul de industrie. **Mașinĭ de aburi, Turbine, Roate hydraulice, Deposit** *de unelte și obiecte de exploatare pentru fabricĭ de tot felul.* **Pietre de Moare.** *Instalațiunĭ de lumină electrică.* **Fabricațiune de curele de piele.**

(Cataloage și prețurĭ corente la cerere gratis și franco.)

Casa de schimb „Mercurul Român“ MICHAIL EL. NAHMIAS
Bucurescĭ.—Str. Lipscani 51.—(Fatada Hanului cu Tei).

ȘANSA de CÂȘTIG MARE și SIGURANȚA COMPECTA

Orĭ-cine dorește a plasa cu succes micele economiĭ lunare și a încerca șansa d'a câștiga o avere însemnată cu o sumă mică fără anĭ în risic de a perde această sumă, de oare-ce obligațiile notate maĭ jos nu'șĭ perd valoarea nicĭ o-dată trebuind negreșit să iasă la sorțĭ în cursul tragerilor.

Poate cumpăra de la Casa de schimb *Mercurul Român* următoarele grupe de obligațiunĭ garantate unele de statele respective și altele prin fondurĭ speciale, cu avantajul d'a le plăti în rate lunare, și anume:

Grupa D.	Tragerĭ anuale	Câstigurĭ principale	Câstigurĭ sigure
1 Oblig. crucea albă Holandeză	3	200,000	28 -50
1 „ Barleta (100 F. v. n. Em. 1870)	4	2,000,000	100 -100
1 „ Drum de f Otom. (400 F. v. n).	6	600,000	400 -400
1 „ Sêrbească Tabac (Em. 1888)	3	300,000	12½-40
1 „ Ital. «Bevilaqua» Em. 1888.	4	400,000	10 -10
„ Roterdam Scouwburg Em. 1882	2	300.000	6 -6
Obligațiunĭ originale cu. . . .	22	3,800,000	556½-606

2 preț de leĭ 240 argint, plătibil în
5 rate lunare a leĭ 20 fie care rată.
6 total 1200 de tragerĭ.

GRUPA E.			
1 Oblig. Crucea Roșie Italiană	4	100,000	30 -40
1 „ Drum de fer Otoman (400 f. v. n.	6	600,000	400 -400
1 „ Sêrbească Tabac (Em. 1888).	3	300,000	12½-40
1 „ Ital. «Bevilaqua» (Em. 1888).	4	400,000	10 -10
1 » Orașul «Milano» Em. 1866,	2	50,000	10 -15
1 » Exposiția din Paris Em. 1890.	1	50.000	25 -2
6 Obligațiunĭ cu	20	1,500,000	556½-606

cu prețu de leĭ 225 plătibilĭ în 15 rate lunare a leĭ 15 fie-care rată.
In total 1000 de tragerĭ,

GRUPA F.			
1 Oblig. Drum de fer Otom. (400 f. v. n.	6	600,000	400 -400
1 » Sêrbească Tabac Em. 1888	3	300,000	12½-40
1 » Roterdam Schouwburg	2	300,000	6 -6
1 „ Italiana «Bevilaqua» Em. 1888.*	4	400,000	10 10
4 Obligațiunĭ originale cu	15	1,600000	487 ½-530

cu preț de leĭ 150 argint, plătibil în 15 rate lunare a 10 leĭ fie-care rată. In total 900 de tragerĭ

Asemenea ofer a procura orĭ-ce alte losurĭ, dorite de către cumpărătorĭ în condițiunele iarășĭ cele maĭ avantagioase.

Notez că de la plata primeĭ rate se dă cumpărătoruluĭ drept d'a se bucura el singur de totalitatea câștigurilor ce ar putea resulta în favoarea obligațiunilor cumpĕrate de dânsul iar după plata integrală a ratelor devine proprietarul obligațiunilor rĕmânand ast-fel cu un capital format pe nesimțite prin economie.

Pentru d-niĭ cumpĕrătorĭ din provincie este de ajuns a'mĭ adresa o carte poștală în care să noteze care din grupele dorește a poseda, trimețându'mĭ tot-de-odată prima rată prin mandat poștal saŭ în timbre, în schimbul cărora voiŭ remite contractul cu Seriile și Numerile obligațiunilor.

Atrăgând bine-voitoarea atențiune a onor. public asupra combinațiilor de maĭ sus, îl rog a nota firma mea:

Casa de schimb „Mercurul Român“ Michail El. Nahmias
Bucurescĭ, Str. Lipscani 51. (Fața Hanuluĭ cu Teĭ)

NB. Câștigurile eșite la obligațiile Otomane, se plătesc cu 58 la sută. Oblig. Crucea Roșie Italiană, Sêrbeștĭ din 1888 și Barleta eșite cu cel maĭ mic câștig. continuă a participa la tragerea câștigurilor.— Onor. meĭ clienți de rate, vor primi regulat și jurnalul meŭ de tragerĭ, «Mercurul Român», care publică la timp liste de tragerĭ.

Medicament necesar si sigur penuru boale de stomac si consecintele lor!!

Conservarea sănĕtățeĭ se basează în principiu numaĭ pe întreținerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiția fundamentală a sănătățeĭ și a buneĭ stărĭ corporale și spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ, spre a obține un sânge sănătos și a depărta părțile stricate ale sângeluĭ este renumitul:

BALSAM DE VIAȚA al D-rului ROSA

Acest balsam preparat numaĭ din plante cu principiĭ active escelinte asupra stomaculuĭ, este aprobat ca neîntrecut la tote boalele, care resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, râgâeală cu acrime, fluctuosităță, vărsăturĭ, durerĭ și cârceĭ de stomac, la încărcarea stomaculuĭ, hemoroizĭ, la hypocondrie, melancolie, etc, și a devenit în urma miilor de însănătoșirĭ un medicament indispensabil pentru casă.

—Flaconul mic 1 L. 50 b., flaconul mare Leĭ 3.—

Depoul general pentru toată România:
Victor Thüringer, farmacia la Ochiul lui D-zeu
CALEA VICTORIEI 126, BUCURESCI
Se găsește asemenea în toate farmaciile

NB. Balsamul D-ruluĭ Rosa aprobat de onor. Direcțiune a serviciuluĭ sanitar superior, și înmatriculat cu marca alăturată în contra imitațiuneĭ, se trimete la cererĭ francate, însoțite de mandat poștal în orĭ.ce localitate din țară.—Tot aicĭ se află:

ALIFIE UNIVERSALA DE PRAGA

Intrebuințat cu strălucit succes în contra inflamațiunilor, rănilor și umflăturilor, spre esemplu la împetrirea mamelor (țâțelor) la ințărcarea copiilor (prin oprirea laptelui), la apcesse, umflăturĭ sanguilare, la cancer, bĕșicuțe puruioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrânteli, la mânĭ crăpate.—
Dosa Ln. 1.

DEPOUL DE FABRICAȚIUNE:
B. FRAGNER
Farmacia „la Vulturul negru“ la Praga 203-III.

Important pentru
FUMĂTORI
Este constatat că cea maĭ buna hârtie de țigara franceza este
„LA PATRIE“
de la Fabrica L. LEON & Comp., Paris. Etiqueta hârtieĭ represintă ROUGET de LISLE cântând
MARSEILLESA
In urma uneĭ minuțioase analise chimice făcută de D-r Bernard de Landvar Directorul Laboratoruluĭ Central chimic-higienic, la Ministerul de Interne din Bucureștĭ sub No. 631 din 9 Septembre 1888 resultă că hârtia de țigară „LA PATRIE“ din fabrica **LEON & Comp. Paris,** este liberă de orĭ-ce materie vătămătoare, și că prin finețа eĭ extra-ordinară nu lasă arsă de cât urme de cenușă.

Din punctul de vedere technic și higienic, această hârtie corespunde tutulor exigențelor arteĭ și științe. Tot asemenea resultate a obținut prin analise făcute:

La laboratorul municipal din Paris, la regia medicală din St-Petersburg, la profesorul de chimie la Universitatea din Lemberg și prin maĭ mulțĭ alțĭ chimiștĭ competințĭ.

Este dar în interesul orĭ-căruĭ fumător care ține la sănătatea sa, să se ferească de a se servi de orĭ-ce hârtie, ci să'șĭ aleagă pe aceasta singură veritabilă hârtie care a fost constatată ca cea maĭ bună de către toate autoritățile chimicale hygienică.

Fie-care foița poartă firma fabriceĭ

L. LEON & C-nie, Paris
Pentru vênzarea hârtieĭ fabrica a înființat pentru România un deposit general la D-niĭ FRAȚII LOEWENTHAL Galațĭ, asemenea un depozit la D-nu I. SALTER & com. Strada Lipscanĭ 90. în Bucureștĭ și la Domnu Naumann Brück Iașĭ.